

UHLÍŘOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ



(fotosoutezuhlirov@seznam.cz)

Květen je pátý měsíc gregoriánského kalendáře v roce. Má 31 dní.

Už od 13. století je měsíc květen spojen s lidovými oslavami, např. stavěním máje nebo pálením čarodějnic, je považován za měsíc lásky.

1. května je mezinárodní svátek práce, ***8. května*** Den vítězství a ***druhou květnovou neděli*** se slaví svátek matek.

Měsíc květen začíná ve stejný den v týdnu jako leden příštího roku. Žádný jiný měsíc v běžném roce nezačíná stejným dnem v týdnu jako květen.

OSVOBOZENÍ OBCE

Akci, která se uskutečnila 24. 4. 2015, 70let po té, kdy byl Uhlířov osvobozen Rudou armádou, jsme si připomněli v kulturním domě. Videoprojekce, která začala leteckým poplachem a volně pokračovala důležitými mezníky 2. světové války, byla opravdu velmi zajímavá. Po minutě ticha, kdy jsme vzdali hold všem padlým vojákům a civilistům, následovala druhá polovina videoprojekce. Ta byla věnována 115 letům Uhlířova ve fotografiích. Opravdové poklady fotografií z místní lokality z období První republiky a dále Uhlířov před frontou a po ní přenesené na velké plátno vypadalo velice realisticky.

Po videoprojekci začali vyprávět vzpomínky z těžkých osvobozovacích bojů nejprve pan Vavrečka a poté paní Böhnischová. Navštívil nás také rodák z Uhlířova, pan Světlík, který měl stále v živé paměti události ponurých dnů, třebaže mu tehdy bylo pouhých 5 let.

Vzpomínky paní Aurélie Böhnischové 24. 4. 2015



Osvobozování 1945

Máme se ohlížet, když nám to přináší potěšení. Ale život přináší i negativa, která se ve vzpomínkách prodírají nahoru jako olej na vodu. Já vím, že v životě zažíváme spoustu radostných a milých chvil, úsměvů a lásky. Ale přece je potřeba sdělit další generaci také vzpomínky na hrůzné události, dávno prožité mladou děvuchou.

Průběh osvobozování Uhlířova roku 1945 ruskou armádou: Každá rodina má své vlastní kruté zážitky. Naše rodina Andrlouva se uchýlila do sklepa Rudolfa Pavelka. Byl to nově opravený statek a naše chalupa stála těsně vedle kaple, která byla terčem pro letadla a děla. Obyvatelé vesnice byli vyzváni k opuštění dědiny. Předpokládaly se kruté boje, protože okolní kopce byly pevností německých vojáků. I Rudolf musel svými koňmi odvážet „flaky“-protiletadlová děla k Lipině. Chlapi udělali ve sklepě pro nás všechny dřevěné pryčny z desek a na to peřiny a deky na spaní, v bramborách skrýš pro děvuchy. Snegli jsme tam také vodu, jídlo a vše pro přežití na neurčitou dobu. V dubnu se kolem dědiny na kopečkách a v lesích opevňovalo dobře vyzbrojené německé vojsko. Neustále bylo slyšet dunění od Ratibořa. Němci ustupovali i s koňmi a vozy a dopadaly sem první granáty. Začaly kruté boje a následná spoušť. Přišli očekávaní Rusové. Všude letadla, bomby a granáty. První shořela stodola Bohuslava Lenka a Wolfův výměnek. Asi v 10:30 hod. byla rozbita kaple. Kříž zůstal neporušen, i když přes něj přepadly všechny rujny. Tato silná dělostřelecká palba zasáhla i dům Pavelkův. Hrůza ohlušující střelby, sklep se houpal, všichni měli strach. Nad námi se vše řítilo do kruté zkázy a beznaděje – byly slyšet letadla, bomby. Bedřich, synek pěkný, mladý, měl také velký strach a nechtěl ve sklepě zemřít. Neposlechl mého tatínka, který mu bránil a domlouval. „Teď nemůžeš ven, Bedřichu, já jsem byl na vojně. Oni ten lauf obrátí“. Jenže Bedřich vyběhl po schodech a na chodbě dalším přímým zásahem v rujně k východu našel smrt. Už se ke své nemocné mamince nevrátil. A kruté boje pokračovaly. Po několikátém střídání 26. 4. 1945 zabrali celou vesnici opět Rusové. V pátek 27. 4. se zase vrátili Němci,

kteří byli zakopáni kolem dědiny, pak znovu Rusové a velitel nařídil evakuaci vesnice. Předpokládal ještě velké bojování. Muži napřed pochovávali mrtvé občany – Richarda Válečka, Hedviku Kubánkovou, Věrku Holešovou, Romana Slavíka. Kopali jim hrob za Arnoštem Vránou, když přiletěl německý letoun a shodil 5 bomb. Jedna z nich zabila Zdeňku, ženu Bedřicha Slavíka. Když letadlo odletělo, pohřbili i ji k ostatním. Paní Berta Holešová a slečna Helena Kubánková byly těžce raněné. Jak se to stalo? Prý voják hodil granát okénkem do sklepa Holešů, kde se schovávaly i sousedky Kubánkové. Dcera Věrka Holešová i paní Hedvika Kubánková nepřežily, obě raněné ženy pak odvezli Rusové – že prý do lazaretu, už se však o nich nikdy nikdo nedozvěděl. Pan Alois Holeš pak projel celý kraj včetně nemocnic, ale marně.

Přišel rozkaz k vystěhování. Když nám sousedé pomohli ze sklepa oknem rozbitého domu, pozvala nás tětka Víchová na vydatnou polévku, kterou zatím uvařila. Doma tatínek vytáhl ze stodoly vůz – ještě nebyla vyhořelá, ale až jsme se vrátili, našli jsme jen spáleniště. Chlív byl na půl zbořený a v něm obě kravičky poraněné. Do vozu dali peřiny a deky. Posadili stařenku, tatínkovu maminku, která měla 86 roků a byla již dlouho nepohyblivá. Přiložili pytel brambor a sádlo, také zbytek chleba. Na poraněná místa dali kravám čistá prostěradla. Robert s Vlastikem, moji bratři, drželi krávy za ohlávky u huby. Tatínek tlačil vůz vpředu a my s maminkou vzadu, abychom poraněným kravám pomohli. Vyjeli jsme cestou z Uhlířova do Otice. Z Hanuše nás sledovali Němci a začala nejkrutější hra v mém životě... Když jsme přijeli za dědinu za hranice, první granát do pravé příkopu – BUM! Krávy se plašily. Do dneška obdivuji oba bratříčky, jak kravičky uklidňovali a hladili. Vždyť to byli malí synečci! Ujedeme dál jen pár metrů a BUM! Další granát vybuchl před námi v levé příkopě. Stát! Uklidnit kravičky. A takhle pokračovala naše křížová cesta až na Karlubek, kdy už asi vojáky přestalo bavit strašit nás. Alespoň jsme si to mysleli, protože stačil jeden přesný zásah. Na Karlubku hrůzná podívaná. V příkopě ruská kolona – postřílená. Ty nafouklé koně vidím ještě teď, když to píše. Otice přeplněné. I slavkovští občané se museli vystěhovat. Musíme jet dál. Opava byla zbořená, hořící, plná vojáků. Byl už ale večer, museli jsme někde přespát. I krávy se musely ustájit a odpočinout si. Kniplak, zemědělský dvůr na kraji Opavy, byl místem, kde jsme našli vše. Dojeli tam také Světlíkovi. Mirek, rodiče i sestry. Mirek chytil koně na pole, kde splašeně běhali z rozbořených a vyhořelých stájí velkostatků. Byl tam s námi také stryk Alois Holeš. Ráno jsme zase pokračovali přes Opavu. Ale ubytování i pro krávy jsme našli až v Kateřinkách u sedláka, který neměl statek poškozený. Smíloval se nad námi, i když dost nerad. Také krávy bylo třeba nakrmit. Ustájil je ve stodole. Nás všechny ubytoval na zemi v komoře. Manželku měl odvezenou i se dvěma malými dceruškami k její rodině v Kyjovicích, kde pro ně také jel. To už tatínkovi s důvěrou svěřil péči o celý statek. Tento duben byl mimořádně teplý, tak jsme jezdili pro jeho i naše krávy na vojtěšku, která byla už pěkně vzrostlá. Když přijela paní, hned nás chtěla přestěhovat do světnice, ale my jsme toužili jet domů. Někteří mladí Uhleřováci nás tam našli a poradili, kdy a kde se postavit do fronty na chleba, kterého byl velký nedostatek. Bydleli jsme tam od 28. dubna až do 7. května 1945. Pak jsme poděkovali, rozloučili se a jeli konečně domů. Když jsme přijeli do naší dědinky, teď velice rozbořené, i tatínek plakali při pohledu na tu hrůzu. Chalupa zbořená – do zadní části spadla bomba. Našli jsme ještě špicu – byla tak těžká! Spadla do té části domu, kde jsme měli

zamurovaný sklep a v něm všechno hodnotné, nyní pohřbeno pod sutinami. Na přední a kousek boční zdi trčela rozbitá střecha. Nebylo místo, kde by se dalo bydlet. I chlév byl rozbitý, navíc teď i vyhořelý. Když jsme odjížděli, bylo tam prasátko, koza a slepice. Také stodola shořela. Naši rodinu – 6 lidí ubytovali do jedné světnice prázdného bytu šafáře Števíka, který se odstěhoval se synem do Krnova. Je to ta část, kde je teď hospoda. Před rekonstrukcí to byl obytný dům velkostatků. Do naší světnice se šlo přes kuchyň, kde bydlely a vařily ruské vojačky, které putovaly s armádou. Vždy nám však nabídly z jejich bohatého stolu. Pro nás to bylo jídlo sice trochu tučné, ale dobré. Dali nám tolik jídla, kolik si maminka vzala. Ve druhé světnici bydleli ruští důstojníci. Na prostranství za sypkou měli v ohradě krávy, získané z německých statků. Jeden ruský voják přišel za tatínkem a říkal: „Dám ti krávy, kolik chceš“. Naše raněné krávy vzal do svého chléva stryk Bohuš Lenek a nechal je u sebe, než jsme si postavili chlév nový. Tak si spoluobčané pomáhali. „Pan Bůh vám to zaplatí.“ Co odpověděli tatínek ruskému vojáčkovi za nabídku? „Nemožu se vzít od tebe krávy, protože by tě za to zastřelili“. S pomocí boží a dobrých lidí se dali do oprav. Co jim zbylo? Shořelý chlév, shořelá stodola a rozbitý domek. Ze zburanisek se cihly oklepávaly k dalšímu použití. Rodiče celé dny opravovali chalupku, ku které z výměnkové strany přistavili chlév.

Stařenka Mariana umřeli na podzim. Prožili všechny útrapy války, ale návratu do svého výměnku se nedožili. My jsme se stěhovali domů i s vánočním stromečkem. Pomoc přicházela z různých stran – Semily, Unra, stryk Vincek přivezl obilí. Dnes to někomu nepříjde tak důležité, ale pro nás to tehdy hodně znamenalo. Chodila jsem do měšťanky do Jaktáře a neměla oblečení ani boty. Nevím, kdo je daroval. Na jeden návrat ze školy ale nikdy nezapomenu. Našla jsem tatínka zoufalého. Proč? Kolem celé dědiny byly položené miny. Po bojích tu zbyla také spousta munice. Pryrotechnici odminovávali po částech pole a v poledne to odpálili. Byly to silné rány. Na našem poli na rybníčku byly miny také odstraněny. Rodiče tam vykopali trochu brambor, a co neunesli, nechali na poli. Poslali tam pro ně s vuzkem Roberta s Vlastikem. Neposlechli, že mají jet po cestě. Kamarád jim poradil, že po hrázi rybníka je to blíž. Synci našli na hrázi granát. „, Hodíme ho do zákopu“, který tam byl jako podkova, „ a poutíkáme se schovat za tu velkou hromadu sutin“. Ale granát byl časovaný. Počkal, až se vrátili zpět, a vybuchl. Zasáhl oba mé bratry velmi citelně do hlavy a do očí. Vlastik měl poraněnou hlavu, oči, obličej, ruce. Robert oči, hlavu, obličej, ruce i břicho. Přijela sanitka, v Opavě první pomoc a odvoz do nemocnice na Fifejdy v Ostravě, protože až tam byl také oční lékař. Jezdila jsem s maminkou za bratry na návštěvy. Pohled na ně byl otřesný. Synci leželi, zavázaná celá hlava, oči, obličej, jen dírka do úst pro tekutou stravu, ovázané ruce. Celých 14 dnů lékaři nedávali naději, že synci budou vidět. Čím ještě musí naše rodina projít?! Všechny tři děti postižené. Proč naše děti? Vlastik přišel o oko, ale těžce poraněná hlava se zahojila. Robert nosil brýle a zůstalo mu pár černých fleků. Některé šplitry byly hluboko pod kůží. Pro tatínka to byla již druhá válka, válka s krutými zážitky. Takové stresy a starosti jsou houbou pro nemoc. Tatínek zemřel na rakovinu v 50 letech.

Aurélie Bönischová, 84 let

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Jako každý rok, tak i letos se uskutečnilo na místním hřišti pálení čarodějnic. Do poslední chvíle nebylo jisté, zda se akce uskuteční na hřišti nebo v kulturním domě. Nakonec se však počasí vydařilo a slet čarodějnic se mohl konat venku. Pro děti byly přichystány nezvyklé dobrůtky různých barev a tvarů, ochutnávka lektvarů a další soutěže. Všechny čarodějnice a čarodějové pak absolvovali letecký průkaz na koště a vše vyvrcholilo zapálením velké vaty a opékáním buřtů. Byly také vyhlášeny MISS ČARODĚJNICE a MISS JEŽIBABA 2015. Nakonec děti společně s rodiči nazdobili majku a uhlířovští chlapi jí pak postavili.



DEN MATEK

Každý rok se druhou květnovou nedělí slaví Den matek. Stejně tomu bylo i u nás, jen trochu dříve. V místním kulturním domě si děti z mateřské školky pro všechny maminky k svátku připravily divadelní představení, písničky a básničky. Následně se představil taneční kroužek z Otice s unikátním tanečním vystoupením. Poté se předvedli uhlířovští školáci, kteří zahráli pohádku O pejskovi a kočičce. Na závěr maminky shlédly jedinečné indiánské bubnování se zpěvem. Všechny maminky obdržely od svých dětí krásné dárky. Také obec nezapomněla všechny maminky obdarovat živou kytkou, tekutým mýdlem a sladkým perníkem. Pro všechny pak bylo nachystáno občerstvení v podobě mini koblížků.



SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ UHLÍŘOV

Dobrovolní hasiči obce Uhlířov se v roce 2014 zúčastnili zahajovací okrskové soutěže v kategorii mužů do 35 let a umístili se na vynikajícím 1. místě, stejně jako v roce 2013. Dále následoval seriál soutěží Opavské okresní ligy, kde se družstvo mužů umístilo na 2. místě z celkových 17 soutěžících družstev v této kategorii. Na 7 soutěžích z 10 se umístilo do 3. místa a zvítězilo na 2 soutěžích, a to ve Slavkově a v Nových Sedlicích. Dalším velkým

úspěchem je vynikající 2. místo na finálovém kole mužů o pohár ředitele HZS Opava, kde postupuje 16 nejlepších týmů Opavské ligy.

Ke konci sezóny 2014 začalo soutěžit také družstvo dorostu, které se nakonec zúčastnilo posledních tří soutěží s umístěním na 4., 2. a 3. místě. V tomto roce se z dorosteneckého družstva stalo družstvo mužů, tímto jim přejeme mnoho úspěchů do letošní sezóny i dalších let.

FLORIÁNSKÁ MŠE SVATÁ

V kostele sv. Vavřince ve Štáblovicích se členové SDH Uhlířov dne 3. 5. 2015 zúčastnili mše svaté ke cti svatého Floriána, patrona hasičů.

Na mši svatou se dostavilo osm členů SDH Uhlířov ve slavnostních uniformách spolu se členy SDH Štáblovice. Při průvodu s kapelou měly obě SDH slavnostní prapory, čímž náš prapor byl po jeho vysvěcení na první takovéto události.

Velitel SDH, Procházka Vít

Termíny soutěží 2015

16. 5. Okrsek Litultovice

21. 6. Otice

27. 6. Nové Sedlice

4. 7. Komárov

11. 7. Dolní Životice

12. 7. Kravaře

29. 8. Uhlířov

30. 8. Štěpánkovice

13. 9. Těškovice

20. 9. Finále mužů, ale ještě se neví, kde se bude konat



KNIHOVNA

Tip knihovny

Kateřina Tučková nabízí ve svém druhém literárním počínu, nesoucím název Žitkovské bohyně, poutavé čtení. Čtení o fascinujícím kraji, kde vždycky vládly spíše přírodní živly, tradice a síly krajiny než střídající se vlády a režimy.

Vysoko v kopcích Kopanic nad Starým Hrozenkovem některé ženy dokázaly uchovat vědomosti a intuici, kterou jsme ztratili. Předávaly si ji z generace na generaci řadu století.

Říkali jim bohyně, protože dokázaly bohovat — prosit Boha o pomoc. A jeho zásahům možná
i lehce dopomoci...

Dora Idesová je poslední z bohyní. Vzpírá se přijmout zastaralý způsob života a věštit příchodům z odlitého vosku jako její teta Surmena. Vše se ovšem mění, jakmile pochopí, že co se v jejím životě zdálo být nešťastnou shodou okolností, bylo pečlivě promyšleným plánem. Její umístění v internátě, Jakoubkova ústavní péče, hospitalizace v psychiatrické léčebně v Kroměříži... Na konci 90. let na ni v pardubickém archivu ministerstva vnitra čeká operativní svazek vedený StB na vnitřního nepřítele — její tetu Surmenu. Dora nevěřičně rozplétá neznámé osudy své rodiny i dalších bohyní.

Denisa Muroňová

TVŮRČÍ DÍLNIČKA

Ve čtvrtek 14. 5. proběhl v místní knihovně kurz na téma „Větvičkování“. Tvůrčí dílničku vedla paní Věrka Muroňová, která měla pro všechny připravené větvičky různých tvarů, tavnou pistoli a na dozdobení krásných výtvarů peříčka, motýlky, sušené lístky a oříšky. Každý si mohl vyrobit ze zavařovací sklenice svícen na čajovou svíčku nebo sluníčko z větviček na fotky. Tyto levné dekorace do bytu z přírodních materiálů měly veliký úspěch. Paní Věrka přislíbila do budoucna více zajímavých kurzů. Budeme se moc těšit.

FOTO SOUTĚŽ

Fotosoutěž v Uhlířově stále pokračuje. Prozradím vám něco málo ze statistik. K dnešnímu dni se do soutěže zapojilo 14 místních občanů. Nejmladší účastníci je 7 let a nejstarší 54 let. Počet celkových zaslanych fotek je 89. Všichni máte možnost se do soutěže zapojit! Stačí jen poslat fotku na e-mail: fotosoutezuhlirov@seznam.cz. Fotky si můžete prohlédnout na facebooku ve skupině Kulturní život, dále na webových stránkách obce a nově pro vás chystáme výstavku všech vyvolaných fotek v knihovně. Uzávěrka soutěže je 1. 11. 2015.



1.5. - Věžky u Kroměříže, zámek Kroměříž



Už to vypadalo, že se nikde nepojede, bo bylo přihlášeno málo lidí. A dopadlo to tak, že kdyby ještě přistoupilo pět lidí, jeden by už musel stát.

Krom Uhlěrovjáků jelo i pár cizích, mezi nimi i Pavluška z Opavy a Jiřka ze Štáblovic.

Počasi bylo ucházející, ale za Opavou se zamračilo a v Přerově už pršelo, stejně tak jako ve Věžkách. A bylo chladno. Ukázalo se, že nám koupěchtivým kytek to zas tak nevádí. Vzali jsme stánky útokem a u zkoušení brýlí se nám ztratila Jiřka. A tak jsme po zbytek nákupního času chodily s Barčou samy. Ukázalo se to jako výhoda, protože jsme tak nikoho neomezovaly zdržováním a uvažováním, jakou kytku koupíme a kde ju pak doma umístíme. To není sranda nakoupit kytek, ale pak kam s nima?

A tak jsme nakoupily Černoookou Zuzanu – krásné oranžové kvítko s černým středem, pěkně vzrostlé, amforu osázenou skalničkama a ještě spoustu dalších. Jelikož byla amfora těžká, po skončení nákupů pro ni Barča skokla. No, když jsme se ploužily obtěžkány zbožím, naše čtyři ruky byly málo. Měly jsme nakoupeno nejvíc ze všech účastníků zájezdu. Eštěže pomohly dobré kamošky, zejména pak Jiřka, která se nakonec našla :-)

Ve Věžkách jsme nezapomněli nikoho, ikdyž Majka Bártová se trošku zapoměla, ale po upozornění k autobusu brzy dorazila.

Dále se jelo do Kroměříže na prohlídku zámku. Probíhal tam svatební veletrh a všude se plantaly modelky navléknuté do bílého, růžového i modrého. Komnaty byly svatebně vyzdobeny, prezentovaly se tam dorty, cukroví (bylo i ke koupí), jídlo, oblečení, výzdoba, doplňky... no zkrátka vše, co ke svatbě patří i nepatří. To cukroví nás lákalo, ochutnávaly jsme ho zdarma i koupené. A přežrané sladkého jsme si pak dobíraly jedna druhou hláškami, že by nebylo špatné si zajít na zákusek... Nakonec nám chuť spravila svatební polévka v zámecké restauraci. No a po ní jsme vylezly na věž, z níž byl nádherný výhled na město. Zkonzumované sladké jsme tak spálily výstupem po 206 schodech.

Podzámecká zahrada byla hezká, prostorná, protkaná potůčkem s pěkýma mostkama. Pobíhaly tam divoké kačeny, páv, v klecích se procházeli bažanti, králíci, poskakovaly opice.

Blížila se pátá hodina. Utahané a spokojené jsme se loudaly k zastávce autobusu, který jel přesně. Cestu jsem prospala.

Myslím, že se zájezd povedl. Ikdyž Věžky nejsou Flora Olomouc, nakoupit a utratit se tam dalo taky.

Maruška Wolfová

CO NÁS ČEKÁ V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ..

DEN DĚTÍ

V **neděli 31. května** chystá místní sbor dobrovolných hasičů společně s mateřskou školou Uhlířov pro všechny děti **DĚTSKÝ DEN**. Sraz bude v **9:30 hod** u místního předního rybníka. Pro děti jsou nachystány různé poznávací a vědomostní soutěže. Půjde se směrem na zadní rybník, kde bude pro všechny přichystáno občerstvení.

KÁCENÍ MÁJE A SMAŽENÍ VAJEC

Ve stejný den jako se koná dětský den, tedy v **neděli 31. května**, proběhne na místním hřišti kácení máje s divadelním představením a smažením vajec. Zveme všechny občany, kteří se chtějí pobavit, zasmát a navodit tak dobrou atmosféru pro místní herce. Divadelní představení s názvem „**CHORÝ JURA**“ začne v **16:30 hod**. Občerstvení zajištěno.

VESNICE ROKU 2015

Stejně jako loni, tak i letos se naše obec zapojila do soutěže „Vesnice roku“. Loni Uhlířov obdržel Oranžovou stuhu a získal tak druhé místo v soutěži a finanční částku 600 000,-kč, která bude využita na obnovu obce. V letošním roce se komise bude více zaměřovat na zeleň v obci. Hodnotící komise klade velký důraz také na soudržnost občanů. Čím více lidí se zapojí do prezentace obce, tím více bodů dostaneme. Hodnocení proběhne v úterý **9. června od 14:00 – 16:00 hod**. Pojd'me Čecháčkům a Moravákům ukázat, že máme na to být nejlepší, a udělat všechno proto, abychom v této soutěži zvítězili! Každý může přispět třeba tím, že bude mít upravenou zahrádku před domem, posekanou trávu či kytičku v okně ☺.

UHLÍŘOVSKÝ KARMAŠ 12. – 14. ČERVEN 2015

V letošním roce jsme pro vás připravili velice bohatý program pro všechny věkové kategorie. Již v **pátek 12. června** vypukne uhlířovský karmaš letním kinem. Promítat se bude na hřišti jedna z pecek české kinematografie. V **sobotu** dopoledne pak proběhne turnaj v nohejbale a večer je pro všechny připravena karmašová oldies zábava. V **neděli** dopoledne bude v místní kapli sloužena mše svatá. Odpoledne pak bude věnované dětem, které si můžou bezplatně zařadit na kolotočích, a dospělým, kteří si můžou zastřílet ve video střelnici. K prodeji bude cukrová vata, balónky, perníky, drobné předměty. Dále je pro děti připraveno malování na obličej. K tanci a poslechu zahraje dechovka Kobeřanka. Nesmíme zapomenout na důležitou kulturní vsuvku v podobě divadelního představení „**DLOUHÝ, ŠIROKÝ A KRÁTKOZRÁKÝ**“ od Cimrmana, Smoljaka a Svěráka, kterou pro vás nacvičuje místní mládež pod vedením Bohušky Montagové.



Vypracovala: Bc. Barbora Ulmanová



Ku příležitosti kácení máje uvádí Uhlířovští hasiči
premiéru veselohry

„CHORÝ JURA“

31. května od 16:30 hod
na místním hřišti



Herecké obsazení:

Stara mama: Lenka Martínková

Jura Řezník: Honza Procházka

Markytka: Barča Ulmanová (Wolfová)

Peleščena: Bohuška Montagová

Vypravěčka: Vladka Martínková

Děti: Eliška Martínková, Kristýnka Hanáková,

Valinka Nedělová a Barunka Černínová

Můžete se těšit na tradiční smažení vajec,

vše vyvrcholí dražbou majky!!

(za nepříznivého počasí se akce koná v KD)

